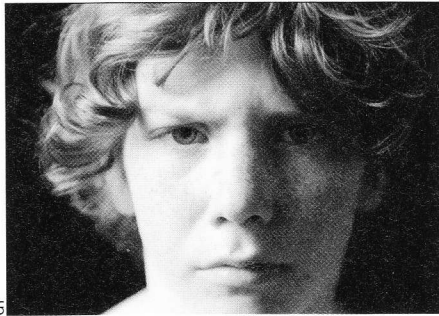

Cultuur van onze critici

GF

Theater

Alleen op de wereld

Ultima Thule speelt Rostekop.

Ronny is zeven en heeft het niet onder de markt. Niemand die verder kijkt dan zijn rosse buitenkant en zijn witte vel: Ronny bestaat enkel als Rostekop. Hij overleeft het eeuwige jennen door in een fantasiewereld te vluchten. Hij gaat letterlijk op zoek naar de binnenkant van de dingen, en dat zal het hondje Piruske geweten hebben. Zoals Sint-Joris de draak bevocht, zo gaat Rostekop als de Roste Ridder de kippen te lijf. Met zijn geliefde Jonkvrouw Mathilde kan Rostekop voortaan het woeden van de wereld feilloos aan.

Rostekop zal door zijn frisse toonzetting klein en groot bevallen. Het is recht-toe recht theater zonder een zweempje kinderachtigheid. Tegelijk is deze voorstelling pakkend en raak. Ze snijdt de actuele problematiek van pesten en grensoverschrijdend gedrag op een originele wijze aan. De zorg- en onderwijssector krijgen een tik op de neus door het ingesleten vakjargon te ironiseren. Gedragscontracten, individuele begeleidingstrajecten, profielen en attitudes, geen mens die er gelukkiger van wordt. De remedie is niet in een handboek opvoedkunde te vinden, wel in bakken liefde. Die eerstelijnszorg hoort van thuis te komen.

Rostekop is zeer genietbaar poppentheater dankzij de levendige dialogen, de expressieve vertolkingen vanuit de verschillende stempartituren en de beweeglijke choreografie. De scenografie is af. Belichting en decor kleuren mooi samen en zetten het speelveld in een gedempte roestige gloed.

De toeschouwer verlaat de zaal met een goed 'meer moet dat niet zijn'-gevoel.

Jan De Smet

ULTIMA THULE, *ROSTEKOP*. GEZIEN IN DE KAZEMATTEN, KAZEMATTENSTRAAT 17, GENT, VOLLEDIGE SPEELLIJST: WWW.ULTIMA-THULE.BE.